

Beslynderligt i paa dette Tidspunkt at skulle forhandle om dette Finantsforslag, medens endnu Intet er afgjort med Hensyn til de to paa andet Sted foreliggende Lovforslag, om hvis senere Skæbne vi altsaa i dette Dieblif aldeles Intet kunne vide. Med Hensyn til begge disse Punkter mener jeg dog, at nogle Oplysninger allerede nu maatte kunne gives af de ærede særlige kongerigste Ministre.

Der er nu kun eet Punkt, jeg maa berøre, skøndt det er mig meget imod at komme ind paa Spørgsmaal, der ikke ligge for til Votering; man bliver dog til en vis Grad nødsaget dertil, naar der fra anden Side fremkommer Udtalelser, der foregribe en tilbørlig Prøvelse, og som gaar i en ganske anden Retning end den, man selv anseer for den rigtige. Jeg sigter til en Uttring af min ærede Ven tilhøire (Schmann), forsaavidt han med Bestemthed erklærede, at der var Grund til at indskrænke Antallet af de Ministerier, der behandle de Sager, som hidtil have kaldt de særlige, altsaa Justitsministeriet, Indenrigsministeriet samt Kirke- og Undervisningsministeriet. Jeg tager ikke i Betænkning allerede nu at erklære, at jeg for mit Vedkommende ikke paa nogen Maade troer paa Hensigtsmæssigheden og Nødskeligheden af en Sammensmeltning af disse tre Ministerier til to, eller — man kan jo aldrig vide, hvad Noget falder paa — til eet; jeg vilde ansee det for fordærveligt. Jeg taler ikke her om midlertidige Combinationer, naar en enkelt Mand tiltroer sig Kræfter til i nogen Tid at bestyre mere end eet af disse Ministerier; det er en Sag, der nærmest maa vedkomme Hans Majestæt og Regjeringen; men jeg holder mig overbeviist om, at i Længden vil ikke en enkelt Mand paa een Gang kunne magte flere af disse Ministerier, naar det da ikke er en ganske sjældent begavet, en aldeles eminent Personlighed, og efter saadanne ganske sjældne personlige Undtagelser kan man ikke indrette den almindelige Statsadministrations Ordning; naar vi altsaa holde os til de mere sædvanlige Forhold, som man bør have for Die ved en regelmæssig Ordning af Statsadministrationen, naar vi see bort fra de aldeles særegne fremragende Personligheder, saa paastaer jeg, at det skal vise sig, at ellers vil Ungen, som ret har Respet

for de Opgaver, der foreligge en Minister i de tre heromhandlede Administrationsgrene, kunne paatage sig en saadan forøget Byrde som den, der vilde ligge i, at man slog to af disse Ministerier sammen. Det er ikke, fordi jeg ønskede at forhandle dette Spørgsmaal i dette Dieblif, at jeg har tilladt mig at udtale denne min bestemte Overbeviisning; men det har været for at aflægge mit Vidnesbyrd mod denne urolige Lyst til at gjøre Experimenter, som for Tiden vise sig paa saa mange Steder.

Indenrigsministeren: Med Hensyn til de to Lovforslag, som for Tiden foreligge i det andet Thing, og som den ærede sidste Taler omtalte, skal jeg blot tillade mig at bemærke, at hvad Krigsstatloven angaaer, da har Finantsministeren i sin Tid erklæret, at det var en Indtægt, som var ham nødvendig, hvorfor han anmodede Indenrigsministeren om at forelægge en lignende Lov som den, der fremkom forrige Aar. Forøvrigt er det mig bekendt, at Finantsministeren har udarbejdet en Oversigt over næste Aars Indtægter og Udgifter, og jeg troer, at denne alene ved hans senere Upasselighed er bleven forsinket, da den vistnok ellers allerede vilde have været meddeelt det ærede Thing. — Hvad angaaer det Lovforslag, som er forelagt angaaende en Sernbane fra Bamdrup til Strandby, da har jeg naturligvis, førend jeg forelagde det, corresponderet derom med Finantsministeren, som har erklæret, at der med Hensyn til Udgiften ikke fra hans Side var Noget derimod at erindre, han meente at kunne gjøre Udveie til de Beløb, som dette Anlæg vilde fordrø. Da jeg har anseet dette Arbejde for at være af meget stor Bigtighed, ligesom jeg ogsaa har formeenet, at det var ønskeligt, at det snarest muligt kunde paabegyndes, har jeg ikke taget i Betænkning at forelægge dette Lovforslag, og det er derfor ogsaa min Hensigt, dersom det vedtages, at paasthynde Udførelsen af Arbejdet saameget som muligt; men der mangler jo naturligvis endnu en stor Deel Forarbejder, og jeg kan derfor ikke sige, hvorvidt jeg vil see mig istand til at kunne fremme Arbejdet i det kommende Finantsaar. — Hvad MarmorKirken angaaer, skal jeg blot tillade mig den Bemærkning, at det